

Eduzones.com (http://www.eduzones.com) (//blog.eduzones.com/scripts/topbar/php/register_modal.php?ReturnUrl=https://blog.eduzones.com/magazine/185975&type=2)

มจพ.เปิดโอกาส2หนุ่มวิศวะผู้พิการได้เรียนป.ตรีแห่งเดียวของประเทศพร้อมทุนให้

(/magazine/185975)

TAGS : คณะวิศวกรรมศาสตร์ (//blog/tags.php?tag=คณะวิศวกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (//blog/tags.php?tag=มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) นักศึกษาพิการ (//blog/tags.php?tag=นักศึกษาพิการ) ทุนการศึกษา (//blog/tags.php?tag=ทุนการศึกษา)

มจพ. เปิดโอกาส 2 หนุ่มวิศวะผู้พิการได้เรียนปริญญาตรีแห่งเดียวของประเทศพร้อมทุน.. Idol แบบนี้สิ...คุณภาพ

2หนุ่มวิศวะผู้พิการได้เรียนป.ตรี มจพ.เปิดให้แห่งเดียว-พร้อมทุน

(/showpic.php?)

url=https://blog.eduzones.com/images/blog//20170726-1501045411.88-0.jpg&title=มจพ.เปิดโอกาส2หนุ่มวิศวะผู้พิการได้เรียนป.ตรีแห่งเดียวของประเทศพร้อมทุนให้)

ความพิการทางร่างกายของ 2 หนุ่ม นักศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (มจพ.) ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาหาความรู้จากรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ตรงกันข้ามกลับยิ่งทำให้ 2 หนุ่มวิศวะเกิดแรงบันดาลใจ สานฝัน ต่อยอด อดอยากทำอะไรมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ น่องๆ บอกว่าตนเองต้องเป็นที่พึ่งตนเองให้ได้ "ไม่อย่างถูกมองว่า คนพิการถูกมองว่าเป็น "ภาระ" เพราะต้องพึ่งพาคนอื่นฯ ทั้งนี้ มจพ. เองก็เป็นส่วนสนับสนุนให้นักศึกษาพิการได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จนเกิดการพัฒน การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ และเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม ทำให้ 2 หนุ่มวิศวะได้รับโอกาสดีๆ รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านการศึกษาจาก มจพ.

มจพ. มีนโยบายรับผู้พิการเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้พิการ ได้พัฒนาศักยภาพของผู้พิการ มีโอกาสที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างอาชีพให้แก่ตนเองในอนาคต มจพ.เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทยที่ผู้พิการสามารถเรียนด้านวิศวกรรมศาสตร์ได้จริง

(/showpic.php?

url=https://blog.eduzones.com/images/blog//20170726-1501045717.0426-7.jpg&title=มจพ.เปิดโอกาส2หนุ่มวิศวะผู้พิการได้เรียนป.ตรีแห่งเดียวของประเทศพร้อมทุนให้)

คนแรกที่จะพามาทำความรู้จัก คือ **ไนต์ หรือนายสิรินคร สุนทรสาร** กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปีสุดท้าย สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า และคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (มจพ.) จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสตรีวิทยา 2 หลังจากจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อมาผมได้เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง "ผมได้รับอุบัติเหตุ ทำให้ผม ต้องพักเรื่อง การศึกษามาเป็นระยะเวลาหนึ่ง เพื่อรักษาตัวและเมื่อผมดีขึ้นแล้ว" ผมจึงอยากศึกษาในระดับปริญญาตรี ต่อ แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านร่างกายของผม ผมจึงหาข้อมูล รวมถึงได้รวบรวมคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยที่เหมาะสม จนพบว่า **มจพ. มีนโยบายที่จะรับผู้พิการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้พิการ ได้พัฒนาศักยภาพของผู้พิการ และการศึกษาค้นคว้าเพื่อใช้ประกอบอาชีพในอนาคต** ทั้งนี้ มจพ. ให้อุปกรณ์การศึกษาตลอดหลักสูตร รวมถึงค่าเช่าหอพักและค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่น ๆ **โดยมีเงื่อนไขว่าผู้พิการต้องทำหน้าที่คือการจัดใจเรียน ขวนขวายหาความรู้ให้ได้มากที่สุดเป็นผู้มีความประพฤติดี มีศีลธรรม เพื่อนำไปพัฒนาตนเองและประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่ได้เรียนมา**

น้องไนต์ เล่าให้ฟัง ว่า "ผมดีใจมากที่ได้รับทุนการศึกษาจากทาง มจพ. ทำให้ผมมีกำลังใจขึ้นมาก" และได้เตรียมวางแผนเพื่อใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอันทรงเกียรติแห่งนี้ เนื่องจากผมมีความพิการที่ต้องใช้รถเข็นวีลแชร์ ทำให้มีข้อจำกัดหลายๆ ด้าน รวมถึงไปข้อจำกัดทางอาชีพ "ผมจึงเลือกเรียนวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เพราะสามารถสร้างอาชีพได้ง่าย และยังเป็นการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถเฉพาะทาง" ซึ่งไม่เป็นอุปสรรคกับสภาพร่างกายที่เป็นอยู่ การที่อยู่สภาพนักศึกษาพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุ และได้รับโอกาสดีๆ จาก มจพ. มีนโยบายที่จะรับผู้พิการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ...เทคนิคของน้องไนต์ก็ไม่ต่างอะไรกับคนอื่นแต่บอกไว้ "ความพยายามมากกว่าคนปกติ อดทน ขยัน เพราะโอกาสเข้ามาแล้วต้องไขว่คว้า" และตนเองไม่ได้จบสายวิทย์คณิตมา ต่อมาเริ่มใหม่ มันยากจริงๆ ได้รับความเมตตาจากท่านอาจารย์หลายท่าน พี่ ๆ เพื่อนๆ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นอย่างดีที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นกำลังใจให้เสมอ...ทำให้ผมเกิดพลังที่จะต้องเรียนให้สำเร็จ สามารถมีอาชีพเมื่อจบการศึกษาออกไปสู่โลกภายนอก

ผมได้รับโอกาสร่วมกิจกรรมสำคัญ มากมายในคณะ ได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ดี...และตอนนี้ก็จะใกล้สำเร็จการศึกษาแล้ว...ผมใฝ่ฝันอยากเป็นครูสอนหนังสือเด็ก โดยเฉพาะไปเป็นครูอยู่ชายแดนนะครับ...เพราะรักเด็กๆ

สำหรับกิจกรรมที่สร้างความประทับใจและเป็นปลื้มมากๆ คือ พิธีเปิดประชาคมอาเซียน ที่ มจพ. ได้จัดขึ้น ซึ่ง "ผมได้รับเกียรติให้ร่วมขึ้นเล่นดนตรีและร้องเพลงประชาคมอาเซียน (Asian Way) ร่วมกับเพื่อนนักศึกษาซึ่งได้ใส่ชุดประจำชาติของ 10 ประเทศในอาเซียน" กิจกรรมดังกล่าวถือว่าเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้รับรู้ รับทราบเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และในฐานะนักศึกษารวมกับกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น ลาว, เวียดนาม, กัมพูชา ได้รู้จักกับเพื่อนหลากหลายเชื้อชาติที่เข้ามาเรียนที่นี่ ได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิต ภาษาและวัฒนธรรมของเพื่อนๆ เหล่านี้ รวมถึงมิตรภาพที่มีให้กัน ผมอยากให้ทาง มจพ. เปิดรับเพื่อนนักศึกษาจากกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อเข้ามาเรียนในจำนวนที่มากขึ้น รวมถึงนักศึกษาพิการจากประเทศกลุ่มอาเซียนด้วย เพื่อความสามัคคีของประชาคมอาเซียน และอยากให้ทางมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมแข่งกีฬาประจำชาติของแต่ละประเทศรวมถึงจัดประกวด Mr. & Miss อาเซียน

ทั้งนี้หากผมจบการศึกษาแล้ว **ผมมีความตั้งใจจะสอบบรรจุเข้ารับราชการให้ได้ ในสาขาที่เรียนมา ปัจจุบัน หน่วยงานรัฐบาลมีกฎหมายบังคับใช้ให้ บริษัทต่างๆ รวมถึงหน่วยงานราชการ ต้องรับคนพิการเข้าทำงาน ตามอัตราส่วนของพนักงานทุกแห่ง แล้วความฝันเล็กๆ** อีกอย่างหนึ่งของผม คือ การเป็นเจ้าของกิจการร้านอาหารเล็กๆน่ารักๆ ปัจจุบันงานอดิเรกของผมหลังเลิกเรียนหรือเวลาว่าง ผมจะขายปลาแช่ลมอนเพื่อหารายได้พิเศษ จากการขาย แช่ลมอนชำมิ Delivery สนใจยกหู 084-692-1625 อุทหนนน้องไนต์ได้

(/showpic.php?

url=https://blog.eduzones.com/images/blog//20170726-1501045457.6546-6.jpg&title=มจพ.เปิดโอกาส2หนุ่มวิศวะผู้พิการได้เรียนป.ตรีแห่งเดียวของประเทศพร้อมมีทุนให้

อีกหนึ่งคนที่จะแนะนำให้รู้จัก คือ น้องแชมป์ หรือ นายธนวัฒน์ กะโหลทอง กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (CprE.) ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ (ECE) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มจพ. เป็นอีกคนที่ประสบความสำเร็จทางจรรยาบรรณ (ไม่ใช่สายแว่นป่วนเมือง...ตอบอย่างอารมณ์ได้555) และผลจากอุปนิสัยทำให้ผมไม่สามารถเดินได้ ต้องนั่งรถวีลแชร์ตลอดเวลา ตอนนั้นผมต้องการใช้ชีวิตมากๆ และคิดว่าคงไม่ได้เรียนต่อ แต่แล้วก็ได้รับโอกาสที่ไม่คาดคิดจาก มจพ. ผมได้เข้าร่วมโครงการหนึ่ง ซึ่งเป็นโครงการที่ส่งเสริมให้นักพิการ สามารถเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ โครงการนั้นชื่อว่า "วิศวกรรมติดล้อ" ของวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มจพ. เป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้กับบุคคลที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว แต่อยากที่จะเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ได้เข้าไปเรียนที่นั่น ตอนแรกก็กลัวๆ เพราะเราก็ไม่ค่อยถนัดทางด้านแบบนั้น แต่ก็ตัดสินใจเข้าเรียนเพราะไม่อยากเป็นภาระของครอบครัว และคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในอนาคต

น้องแชมป์ เล่าให้ฟังว่า "ผมได้รับโอกาสที่ดี และได้รับทุนการศึกษาเป็นทุนจากกองกิจการนักศึกษา มจพ.เป็นเงินสนับสนุนการเรียนและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และทุนจากสมาคมศิษย์เก่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มจพ." เป็นเงินช่วยเหลือสำหรับการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียนในระยะแรกๆ ผมต้องใช้เวลาปรับตัวอยู่สักระยะหนึ่ง เพราะยังไม่ชินกับการนั่งวีลแชร์ตึก ชีวิตการเรียนก็ถือว่าอยู่ระดับกลางๆ เพราะเรารู้อยู่ดีว่าไม่ค่อยถนัด แต่ก็พยายามทำให้ดีที่สุด ด้านการใช้ชีวิตยังเป็นสิ่งสำคัญ ที่ผมสามารถเรียนได้ทุกวันนั้นก็เพราะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน สำหรับผมถือว่าเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญกับผมมาก

เมื่อจบการศึกษาแล้วอยากทำก็คงจะเป็นเกี่ยวกับสายงานที่เรียนมา เช่น โปรแกรมเมอร์ หรือทำงานที่เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ เพราะคิดว่า คอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนอย่างมาก และถือเป็นอาชีพที่มีรายได้เพียงพอที่สามารถดูแลตัวเองและครอบครัวในอนาคต นอกจากนั้นยังได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา เพราะปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะ มจพ. มีโครงการ "วิศวกรรมติดล้อ" ถือว่าเป็นการให้โอกาสแก่ผู้พิการได้เข้ามาเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เนื่องจากสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ในการเรียนส่วนมากใช้การคิดและการเขียนโปรแกรม ซึ่งไม่ค่อยมีการลงพื้นที่ไปส่วนงานที่ต้องใช้ร่างกายมากนัก ผู้พิการสามารถเข้ามาศึกษาในสาขาวิชานี้ได้ และภายในมหาวิทยาลัยก็มีการออกแบบที่รองรับวีลแชร์พอสมควร ซึ่งสามารถใช้ชีวิตได้แบบปกติทุกอย่างคนทั่วไป ผมขอบพระคุณผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ รวมถึงพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกคนที่ทำให้คำแนะนำตลอด

และขณะนี้ผมมาฝึกงานที่บริษัท AIS ครับ เป็นแผนก VTOP ย่อมาจาก Vas And IPTV Operation and Planing เกี่ยวกับควบคุมดูแลระบบบริการเสริมของบริษัท AIS เช่น กล้อง playbox

สำหรับความประทับใจในรั้ว มจพ. ที่ประทับใจที่สุดเลยคงเป็นเกี่ยวกับอาจารย์ใน มจพ. เพราะตั้งแต่เข้ามาศึกษาที่นั่นจนถึงปัจจุบันจะมีอาจารย์อยู่ท่านหนึ่ง คือ อาจารย์โสภณ อภิรมย์วรการ ท่านเป็นอาจารย์ที่ติดตามถามทุกข์สุขของผมตลอดเวลา เรียกได้ว่าดูแลเอาใจใส่เหมือนลูกหลานเลย และคอยสอบถามในเรื่องต่างๆ เช่น การเรียนวิชาต่างๆเป็นยังไง เรียนอะไรบ้าง รวมถึงเรื่องการใช้ชีวิต อาทิ สะดวกสบายดีหรือไม่ ทำให้ผมซาบซึ้งและเกิดความประทับใจในอาจารย์ท่านนี้สุดๆ

นอกจากความประทับใจในอาจารย์แล้ว ก็ยังมีเรื่องความประทับใจในเพื่อนๆ เพราะผมก็ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนรอบข้าง ทั้งเรื่องการเรียน การใช้ชีวิต เพื่อนๆไม่ได้ทำให้ผมรู้สึกแปลกแยกไปจากคนอื่นผมต้องขอบพระคุณทุกท่านจากใจจริง

Idaol แบบน้องโน้ตและน้องแชมป์ ถือว่าสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้พิการที่ยังขาดกำลังใจ และสามารถสร้างความเข้มแข็ง ในความสำเร็จข้างหน้าล้วนเป็นแรงบันดาลใจของ 2 หนุ่มวิศวะพลิกชีวิตเป็นการสร้างพลังให้ตนเองอย่าไม่ย่อท้อ ที่จะก้าวเดินไปข้างหน้าอย่างมีเป้าหมาย...นี่สิ...คุณภาพ

ขวัญฤทัย ชาว-ภาพ